

Mand, hvem Ornatet tilmed gav et Skær af fornem Værdighed, som Pastor Gaardbo i sine daglige Klæder ikke besad. Det var desuden gaaet op for den gamle Frøken Søholm, at hun kendte ham fra sit tidligere Besøg her; hvorefter Damerne hurtigt blev enige om, at det vilde være passende at byde ham indenfor, naar han kom tilbage. Der blev givet Ordre til Køkkenet om at have en Bakke med Vin og Kager i Beredskab, og mens Frøken Cecilie forsvandt ind i sit Værelse for at holde Generalmønstring over sine Yndigheder i det trefløjede Spejl, gik Tanten op og ned i Stuen med Haanden eftertænksomt omkring sin lodne Hage og forberedte sig paa en Tale, hun vilde holde til Præsten. Den gamle Dame var taknemlig for enhver Lejlighed, der blev givet hende, til paany at berette sin lange Lidelseshistorie og fortælle om sin vidunderlige Frelse ved det nathalie-koldingske System. Som en Oldenborre kastede hun sig over ethvert nyt Menneske, der kom indenfor hendes Synskres, for at forkynde »Morgenrødens« Evangelium.

Da hun nu hørte Præsten komme ned ad Trappen, gik hun derud og bød ham indenfor til en lille Forfriskning. Paa sin lidt formløse Maade svarede Pastor Gaardbo, at han ikke trængte til noget. Besøget havde af flere Grunde virket forstemmende paa ham. Han havde desuden en Sky for at gense de store